

2.2. Fıkhi Mezhepler

Tâbiîn döneminde oluşmaya başlayan mezhepler, te-be-i tâbiîn döneminde sistemli hâle gelmiştir.

Fıkıh mezheplerinin **genel özellikleri** şunlardır:

- Fıkhi mezhepler, din değil dinin yorumudur.
- İnsan ürünü olan içtihat farklılığından ortaya çıkmıştır.
- İslam'daki fikir özgürlüğünün ve düşünce zenginliğinin göstergeleridir.
- Fıkıh mezhepleri değişim ve yeni gelişmeler karşısında farklı çözümler üreterek İslam'ın daha rahat yaşanmasını sağlar.

Günümüzde fıkhi mezhepler denilince Müslümanlar arasında meşhur olmuş dört mezhep akla gelir: Hanefi, Mâliki, Şâfiî ve Hanbeli mezhepleri. Bu mezhepler dışında İslam tarihinde başka mezhepler de ortaya çıkmıştır. Bu mezheplerin de içtihadları ve müçtehit imamları olmuştur. Ancak bunlara tabi olanlar günümüzde olmadığı için görüşleri, sadece kitaplarda yazılı kalmıştır. **İmamlarının adıyla anılan ve günümüze kadar ulaşmayan mezhepler** şunlardır:

Eyzâî, İbn Şübrûme, İbn Ebî Leylâ, Zahirî (Davud b. Ali), Taberî, Süfyânü's Sevrî, Leys b. Sa'd.

NOT EDELİM

Mezhep kelimesi; Arapçada gitmek anlamındaki (دَهَبَ) fiilinden masdar veya gidecek yer ve yol mânâsında mekân ismidir. Terim olarak ise dinî ve hukukî konularda otorite sayılan âlimlerin ortaya koyduğu görüşleri ve belirledikleri sistem, anlamına gelir.

(bk. İlyas Üzümlü, "Mezhep", TDV İslam Ansiklopedisi, C 29, s. 526)

GÜNÜMÜZE ULAŞAN MEZHEPLER VE İMAMLARI

Sünnî mezhepler ve imamları

HANEFÎ: İmam Âzam Ebû Hanife
Numan b. Sabit

MALİKÎ: İmam Mâlik b. Enes

ŞAFİÎ: İmam Muhammed b. İdris
eş-Şâfiî

HANBELÎ: İmam Ahmed b. Hanbel

Şîî mezhepler ve imamları

ZEYDÎ: İmam Zeyd b. Ali

CAFERÎ: İmam Cafer-i Sadık

